

trykkeri, fik han i Slutningen af Aaret 1883 Bessjæftigelse paa et Bogtrykkeri i Weile, hvor der saagodt som ikke trykkes Andet end et Venstreblad, blev i Begyndelsen af forrige Aar ansat i et Bogtrykkeri i Nykjøbing paa Falsler, der forestodes af Redaktøren af et Venstreblad, og erholdt efter i en kort Tid at have søgt Erhverv som Agent for en Assuranceforretning, i August forrige Aar Arbejde paa et Trykkeri her i Staden. Allerede i Weile fik Arrestanten, der ikke før havde givet sig af med Politikk, ved Læsning af det fra det ovennævnte Trykkeri udgaaende Venstreblad og af andre Blade af samme politiske Farve og ved at overvære saadanne politiske Møder og Foredrag, hvor udelukkende Oppositionens Meningener kom til Orde, Sympathi navnlig med den Fraktion af Oppositionen mod den nuværende Regjering, hvis Anskuelser nærmede sig Socialismens Læresætninger. I Nykjøbing blev han endnu stærkere optagen af den politiske Bevægelse, han blev Medlem af den derværende Venstrevælgerforening og af en saakaldet Riffelforening, ligesom han her, tiltalt i høi Grad og paavirket af den megen Tale, han hørte om, at enhver vaabenfør Mand burde anskaffe sig Vaaben og øve sig i Brugen heraf, men savnende Midler til at købe en Riffel, anskaffede sig den af ham ved Attentatet benyttede Revolver med tilhørende Ammunition samt øvede sig i Brugen heraf, idet han vel ikke med Anskaffelsen af dette Vaaben forbandt noget konkret Formaal, men dog — overensstemmende med, hvad han ansaa ialfald delvis for Tanken i Riffelbevægelsen — ved Kjøbet af samme blandt Andet havde for Øie, at der kunde komme en Tid, da Folket burde gjøre væbnet Modstand mod indre politiske Fjender. Og saa efter at være kommen her til Staden søgte han fortrinsvis Omgang med Personer, der delte Oppositionens Anskuelser, blev Medlem af „Typografisk Forening“ her i Staden, der er af afgjort socialistisk Karakter, læste med vøgende Interesse og Smag for skarpe og hen-

synsløse Udtalelser mod Regjeringen de politiske Artikler i Venstreblade, ligesom han deltog med Sver saavel i de af Oppositionspartiet foranstaltede Møder som ogsaa i forskellige her i Staden stedfundne Demonstrationer fra Oppositionspartiets Side, der gik ud paa at vise nogle for Forbrydelse mod den offentlige Myndighed og Orden tiltalte Mænd Hyldest. Under Indflydelse heraf og jævnlig i Ensomhed grublende over, hvad han saaledes læste og hørte, vil han have fattet en stedsse stærkere Uvillie mod det nuværende Ministerium og faaet ud, at dette var en Hindring for, at de Sbeer, der næredes særlig af det socialistiske Parti, kunde blive virkeliggjorte. Den 21de Oktober 1885 om Eftermiddagen Kl. 1 skaffede Arrestanten sig Adgang til Folkethingets Tilhørerplads, idet han mente, at der den Dag vilde passere Noget af større Interesse i Thinget; men da hans Forventninger ikke blev opfyldte, forlod han Folketingsalen i en noget skuffet Sindsstemning. Medens han nu drev omkring i Gaderne og tænkte paa det Beklagelige i, at der ikke foregik Noget, som kunde hidføre en Afgjørelse eller ialtsald bevirke en Forandring i den politiske Tilstand, opstod hos ham den Tanke og satte han sig mere og mere i Hovedet, at det vilde være en i saa Henseende formaalstjenlig og i det Hele taget gavnlig og fortjenstlig Handling at rydde Conseilspræsidenten af Veien, og han fattede sluttelig det Forsæt selv og om muligt endnu samme Dag at udføre denne Gjerning.

At en Agitation af den Karakter, som ovenfor er skildret, overstrider de Grændser, som et ordnet Statssamfund maa drage for Handlefrihedens Benyttelse i politiske Øemed, og vilde gjøre det, selv om den havde vist sig aldeles uskadelig for Samfundet og mindre ulykkebringende for de Statter, der have maattet bøde, fordi de have ladet sig vildlede af den, forekommer Udvalgets Fler-tal uomtvisteligt. Lovens og Statsmagtens Autoritet, den Respekt for Statsmyndighederne, som betinger Autoritetens Bevarelse,